

præsentationen. Det er jo disse Paragraffer, der danne Mellemtingen imellem Dom til Embedsforbrydelse, hvorved Pensionen tabes, og Afgang til Pension ifølge § 1; derimellem ligger Affædigelse paa Grund af Misligheder, der berøve den fornødne Agtelse og Tillid, og i de Tilfælde maa Regjeringen paa sit Ansvar tage Beslutning og bestemme, hvorvidt Betingelserne ere tilstede. For at sikre Embedsmændene i alle Henseender forelægges det Spørgsmaal for Rigsdagen til Afgjørelse, om Bedkommende skal have fuld Pension, eller ingen Pension, eller nogen Pension, og saa er der forbeholdt, hvad der er fuldkomment rigtigt og i høi Grad human og betryggende, Embedsmændene fuldstændig Recurs til Domstolene, saaledes som Sædvænen har udviklet det efter Pensionsloven af 1851, og saaledes som Pensionsloven af 12te Januar 1858 i sin § 17 udtrykkeligt har bestemt det, at nemlig Spørgsmaal om en Embedsmænds Ret til Pension og Bortpenge kunne fordres afgjorte ved Domstolene. Jeg troer derfor, at Regjeringen i dette Tilfælde vilde have været fuldkomment berettiget til, naar den havde nogensomhelst Tvivl i Sagen, at forelægge Spørgsmaalet for Rigsdagen, og jeg skal sige hvorfor. Jeg maa erkjende, at der ligger Meget i det, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casfe) sagde, at den Mand, vi her tale om, i høi Grad er en Phantast, at han havde overdrevne Begreber om sin Eiendoms Værdi; jeg har med en vis Forundring læst hans fuldkomment aabne og oprigtige Forklaring for Forhørscommissionen, hvoraf man ser, at han betragtede den Eiendom, han havde faaet, som en af de skønneste og herligste, der findes i Danmark, og meente, at den maatte kunne bringes ud til noget ganske Overordentligt. Denne Idee synes saa rovsæstet hos ham, at alle hans Betragtninger gik ud paa at samle de fornødne Penge, saa fulde Eiendommen nok bære rige Frugter. Imidlertid kan det ikke nægtes, at paa den ene Side har Illusionen været saa stor, at det maa være overraskende i høi Grad, og paa den anden Side er der noget Uhyggeligt i at see en høitbetroet Embedsmænd mangle i den Grad sin Tact, Sands

bedsmand og Sands for den Stilling, han indtog som Directeur for en Hypothekforening, som man tænkte sig fulde bethdeligt udvides og i høi Grad faae Betydning, hvis Planen blev udført saaledes, som den fra Først af var lagt. Denne Mand kjøbte i 1855 og 1857 Eiendommen, hvorom der er Spørgsmaal, for ialt 84,500 Rbl.; han forbedrede den, og der optoges Taxationer for at faae Laan. Hvor Meget der er anvendt paa Forbedringen, er meget usikkert; han selv opgiver det til 100,000 Rbl., men ifølge de afgivne Forklaringer har det ikke beløbet sig til Mere end imellem 30 og 40,000 Rbl. I Januar Maaaned 1859 blev Eiendommen taget til 200,000 Rbl., og her maa jeg give den ærede Formand for Udvalget Ret i, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casfe) maa have glemt noget af Forhørene. Kammerherre Bretton har med en Aabenhed, som jeg tilfulde anerkjender, ligesvem udtalt, at han havde faaet taget Eiendommen i Januar Maaaned til 200,000 Rbl., men at den i Grunden, siger han, var bleven taget til 260,000 Rbl.; den ene af Taxationsmændene meente imidlertid, at det var bedst at flaae de 60,000 Rbl. af og kun ansætte den til 200,000 Rbl. for Sikkerheds Skyld, medens den anden Taxationsmand, Branddirecteur Jacobsen meente, at man gjerne kunde blive ved Taxationen til de 260,000 Rbl.; og saa siger Kammerherre Bretton i sin Forklaring, at dette ogsaa var en af Grundene til, at han fik Jacobsen udnævnt til Taxator ved den nye Taxation. Det kan jo ikke nægtes, at det er meget uheldigt, men hvad der i mine Tanker gjør det værre, er, at denne Mand søgte Laan i samme Forening, hvori han var Directeur. At han ikke i det samme Dieblis, han tænkte, at han burde optage Laan og vilde henvende sig til Hypothekforeningen, traadte ud af Directionen, staaer for mig aldeles ubegribeligt. Han udtraadte senere i en kort Tid, — nogen Tid efter, at Laanet var stiftet — og indtraadte siden igjen; han var nemlig Directeur fra 1858, til han udtraadte i 1862, og indtraadte atter den 22de Mai 1863. I det jeg nu siger dette, maa jeg paa den anden Side erkjende, at flere af de Mænd, der have